

diget, at man i de senere år har gennemført mange forbedringer i det offentlige kloaknet, og vi ved, at kommunerne er opmærksomme på behovet for en fortsat indsats, der kan reducere rotteplagen.

Dansk Vand- og Spildevandsforening, DANVA, som jo repræsenterer en lang række kommuner på det her område, mener ligesom regeringen, at der i lovforslaget er et forkert fokus for rottebekæmpelse. Primært mener DANVA, at bedre kloakker betyder færre rotter, og foreningen advarer mod generelle krav til kommunerne om at sætte rottespærre op, bl.a. fordi det kun kan betyde mere bureaukrati og måske også nogle uhensigtsmæssige løsninger. Det skal jeg komme tilbage til.

Imidlertid handler det jo ikke kun om de offentlige dele af kloaksystemet. De fleste rotter findes faktisk i de private stikledninger, og her skal forholdene selvfølgelig også være i orden. Der kan kommunerne da også allerede i dag efter miljøbeskyttelsesloven og rottebekendtgørelsen gå ind og påbyde grundejerne at udføre de nødvendige foranstaltninger til bekæmpelse af rotter.

Så kommunerne kan godt gøre det, der er behov for. De har de nødvendige redskaber til at sikre kloakkernes kvalitet, og jeg mener ikke, at det er formålstjenligt fra centralt hold at påbyde kommunerne en helt bestemt løsningsmodel. Sagt lidt stilfærdigt kan jeg også undre mig over, at SF på det her felt skulle foretrække en sådan grad af centralisme.

Problemet er så også, om rottespærre er det rigtige værktøj, selv om man ville bruge meget centralistiske styringsmidler. En rottespærre er en klap, der tillader spildevandet at løbe ud, men forhindrer rotterne i at komme ind i kloaksystemet. Det har enkelte kommuner haft gode erfaringer med, men det forudsætter bl.a., at kloakken har en passende hældning, så der ikke opstår forstoppelse. Jeg skal spare salen for at gå i detaljer med problemstillingen, men i Københavns Kommune har man således måttet fjerne indsatte rottespærre igen, simpelt hen fordi der ikke var hældning nok. Så deres erfaringer er f.eks. ret dårlige.

Det forudsætter altså med andre ord en helt konkret bedømmelse af kloakkernes tilstand og udformning at vurdere, hvor det er hensigtsmæssigt at sætte rottespærre op. Og igen: Det taler jo ikke just for, at vi fra centralt hold skal foreslå at påbyde én bestemt løsning.

Lad mig så til sidst sige, at vi ikke har beregnet omkostningerne, hvis man endelig kom så langt og gjorde det på trods af teknikken og på trods af det med hensyn til det decentrale, men vi har dog et eksempel fra en enkelt kommune, Aalborg Kommune. Hvis man der skulle sætte rottespærre op i hele kommunen, ville det med en pris pr. rottespærre, som er anslået til 25.000 kr. – det er også den, der er angivet i lovforslaget – alene for Aalborg Kommune resultere i en merudgift på 1,25 mia. kr. Dertil kommer så også driften af rottespærreerne. Hvis man skalerer det op på landsplan, tror jeg, de fleste kan se, at der nok er vigtigere områder, vi kunne bruge beløb i den størrelsesorden på.

Det er klart, at resultat og investering her ikke rigtig står i rimeligt forhold til hinanden. Så vi mener altså, at vi skal holde fast i kommunernes ansvar for at udforme de rigtige løsninger og prioritere indsatsen, sådan som det nu lokalt er bedst at gøre det.

Rottespærre kan være et effektivt supplement til kommunernes almindelige kloakrening og også sine steder i de private stikledninger, men det er ikke noget, som staten bør foreskrive som obligatorisk løsning. Så vi må altså anbefale, at man afviser forslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren. Så går vi over til ordførerrækken, og den første er fru Inger Beinov Støjberg.

Kl. 15.05

Inger Beinov Støjberg (V):

L 92, som SF har fremsat, omhandler rottebekæmpelse. Det foreslås, at kommunerne skal være forpligtet til at opsætte rottespærre i kloaksystemerne for på den måde at opnå målet om at nedbringe antallet af rotter.

I Venstre er vi helt enige med forslagsstillerne i, at rottebekæmpelse er meget vigtigt. Vi er bare ikke enige med SF i, at netop rottespærre er den rigtige løsning. Rotterne skal efter vores mening bekæmpes på en mere langsigtet måde, og her er rottespærre ikke løsningen, selv om det lyder nemt og derfor også temmelig besnærende. Det er som bekendt ikke altid de nemme løsninger – i det her tilfælde rottespærre – der også er de bedste løsninger.

Forslagsstillerne beskriver i lovforslaget nogle af de kommuner, som har haft gode erfaringer med rottespærre, men det er desværre sådan, at man ikke bare uden videre kan overføre de her gode erfaringer fra bl.a. Skive Kommune til hele